

Sygn. akt VIII Gz 164/15

VIII Gz 165/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Sałamaj

Sędziowie: SSO Patrycja Baranowska

SSO Agnieszka Górską (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2015 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko J. O.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego oraz zażalenia powódki na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w pkt II wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 19 maja 2015 roku, sygn. akt X GC 461/12

postanawia:

I. umorzyć postępowanie wywołane zażaleniem pozwanego;

II. oddalić zażalenie powoda.

Patrycja Baranowska Piotr Sałamaj Agnieszka Górską

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19 maja 2015 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie oddalił powództwo (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. przeciwko J. O. o zapłatę (pkt I) i zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 4.817 zł tytułem kosztów procesu.

W uzasadnieniu wyroku, w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach procesu, Sąd Rejonowy wskazał, że koszty procesu pozwanego zamknęły się kwotą 4.817 zł (koszty zastępstwa procesowego 4.800 zł, opłata od pełnomocnictwa 17 zł). Sąd uznał za zasadny wniosek pełnomocnika pozwanego o przyznanie wynagrodzenia adwokackiego w wysokości podwójnej stawki minimalnej z uwagi na nakład pracy pełnomocnika. Niniejsza sprawa wymagała bowiem nie tylko wiedzy prawniczej, ale również zaczerpnięcia wiedzy z zakresu agronomii. Z uwagi na to, że wymienione koszty okazały się niezbędne do celowej obrony przez pozwanego powyższą kwotę zasądzone od powódki na rzecz pozwanego na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Zażalenie na rozstrzygnięcie zawarte w pkt wyroku II wywiodły obydwie strony postępowania.

Pozwany zaskarżył rozstrzygnięcie w zakresie nieuwzględnionej części żądania, wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zobowiązanie powódki do zwrotu pozwanemu kosztów postępowania dotychczas tym postanowieniem zasądzonych wraz z kwotą 1.200 zł tytułem uiszczonej przez pozwanego zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego. Pismem z dnia 18 sierpnia 2015 r. pozwany cofnął zażalenie.

Powódka zaskarżyła rozstrzygnięcie zawarte w pkt II wyroku w części ponad kwotę 2.417 zł, wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kwoty 2.417 zł oraz kosztów postępowania przed sądem II instancji. W uzasadnieniu powódka wskazała, że zasądzenie kosztów procesu ponad kwotę 2.417 zł było całkowicie nieuzasadnione, gdyż nie zostały spełnione przesłanki przemawiające za zasądzeniem kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości. Zakwestionowała ustalenie, że pozwany musiał zaczerpnąć wiedzy z dziedziny agronomii wskazując, że sporne zagadnienie, które wyłoniło się na gruncie niniejszej sprawy - różnica w objętości substratu syplącego i ubitego w wyniku własnego ciężaru czy opadów atmosferycznych, wymagało zaczerpnięcia wiadomości specjalnych. Na treść merytorycznego rozstrzygnięcia największy wpływ miała zatem opinia biegłego, którą Sąd uznał za miarodajną do oceny spornych zagadnień i wyprowadził z niej wnioski. To nie pełnomocnik pozwanego wykazał się zatem wiedzą z zakresu agronomii, lecz biegły. Sąd jedynie posiłkował się dowodami przedstawionymi przez stronę pozwaną, nie sposób więc przypisywać pełnomocnikowi pozwanego zwiększonego nakładu pracy przy prowadzeniu sprawy.

W odpowiedzi na zażalenie powódki pozwany wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności zauważyć trzeba, że pozwany cofnął wywiedzione zażalenie po przekazaniu akt sprawy Sądowi drugiej instancji. Zgodnie zaś z art. 391 § 2 k.p.c. w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Gdy cofnięcie apelacji nastąpiło przed sądem pierwszej instancji, postępowanie umarza sąd pierwszej instancji. Z mocy art. 397 § 2 k.p.c. przepis ten stosuje się w postępowaniu toczącym się na skutek zażalenia. Uznając zatem za skuteczne cofnięcie zażalenia przez pozwanego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., umorzył postępowanie wywołane wywiedzionym przez pozwanego zażaleniem.

Dokonując oceny zażalenia powoda zauważyć w pierwszej kolejności trzeba, że przewidziane w § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 461) stawki minimalne stanowią jedynie podstawę zasądzoną na rzecz pełnomocnika opłaty, która nie może być wyższa niż sześciokrotna stawka minimalna ani przekraczać wartości przedmiotu sporu (§ 2 ust. 2 rozporządzenia). Zgodnie zaś z § 2 ust. 1 zasądzając opłatę za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy adwokata, a także charakter sprawy i wkład adwokata w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.

Biorąc pod uwagę wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie opłata zasądzona na rzecz strony z tytułu kosztów zastępstwa prawnego nie mogła być niższa niż 2400 zł ani też wyższa niż 14.400 zł. W tych granicach należało zatem ocenić przesłanki wymienione w § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia.

Niesporne jest, że wyjaśnienie sprawy wymagało wiadomości specjalnych, a tym samym dopuszczenia dowodu z opinii biegłego. Taki dowód został przeprowadzony na wniosek strony pozwanej – zgodnie z tezą wskazaną w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Z uzasadnienia wyroku Sądu pierwszej instancji wynika, że opinia biegłego uznana została za przydatną dla rozstrzygnięcia sprawy, a jej wnioski okazały się zgodne z tymi postulowanymi przez pozwanego. Tym samym nie sposób zaprzeczyć, że to właśnie inicjatywa dowodowa przejawiona przez pełnomocnika pozwanego już

na etapie złożenia sprzeciwu, doprowadziła do wydania orzeczenia oddalającego powództwo. Niewątpliwie sam fakt konieczności skorzystania z wiedzy specjalnej w pewien sposób wpływa też na ocenę stopnia skomplikowania sprawy; w kontekście przesłanek z § 2 ust. 1 rozporządzenia zwykle bardziej skomplikowana jest sprawa wymagająca powołania biegłego od takiej, w której dowód ten jest zbędny. Sformułowanie tezy dowodowej w tym zakresie w sposób, który umożliwi wykazanie racji strony reprezentowanej przez pełnomocnika, wymaga uprzedniej analizy stanowiska strony w kwestii, co do której pełnomocnik również takiej wiedzy nie ma.

Biorąc pod uwagę nadto fakt, że w sprawie odbyło się kilka posiedzeń, na których pozwany reprezentowany był przez pełnomocnika, oraz kilka posiedzeń wyznaczonych przez sąd wezwany, na których stawiły się osoby upoważnione do zastępowania pełnomocnika, nie można uznać przyznania opłaty z tytułu zastępstwa prawnego w wysokości dwukrotnej stawki minimalnej za naruszające kryteria oceny określone w § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia. Podkreślenia przy tym wymaga, że - z natury rzeczy - ocena przez Sąd tych przesłanek, a przede wszystkim nakładu pracy pełnomocnika, nie ma charakteru wymiernego, a zatem jedynie w sytuacji, w której w sposób rażąco odbiega ona od przyjętych standardów, nie znajdując oparcia w powołanych przepisach, możliwa jest jej negatywna weryfikacja. Takich okoliczności w niniejszej sprawie nie stwierdzono.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł, jak w pkt II postanowienia.

Patrycja Baranowska Piotr Sałama Agnieszka Górka

Sygn. akt VIII Gz 164/15

VIII Gz 165/15

S. (...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

- (...)

- (...)

3.(...)